

Niech żyje 1 Maja
— dzień międzynarodowej
solidarności mas pracujących
— dzień braterstwa robotników
wszystkich krajów
Hasła KC KPZR

MOSKWA PAP. KOMITET CENTRALNY KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO OGŁOSIŁ HASŁA NA DZIEŃ 1 MAJA 1954 R. HASŁA TE M. IN. GŁOSZA:

- 1 Niech żyje 1 Maja — dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących, dzień braterstwa robotników wszystkich krajów!
- 2 Wzniesmy wyżej sztandar internacjonalizmu proletariackiego!
- 3 Braterskie pozdrowienia dla wszystkich narodów walczących o pokój, demokrację, o socjalizm!
- 4 Ludzie pracy wszystkich krajów! Pokój będzie utrzymać i utrwalony, jeśli narody ujmą sprawę utrzymania pokoju w swe ręce i będą bronili jej do końca! Umacniajcie jedność narodów w walce o pokój, pomnażajcie i zwierajcie szeregi obrońców pokoju! Niech żyje trwały pokój między narodami!
- 5 Niechaj krzepnie solidarność narodów w walce przeciwko wskrzeszaniu militarystyki niemieckiej, przeciwko tworzeniu agresywnych ugrupowań militarnych!
- 6 O trwały pokój i zbiorowe bezpieczeństwo dla wszystkich narodów Europy!
- 7 Braterskie pozdrowienia dla ludzi pracy krajów demokracji ludowej, budujących nowe socjalistyczne życie, walczących zwycięsko o dalszy rozwój przemysłu i rolnictwa, o stały wzrost dobrobytu ludności!
- 8 Niech żyje i krzepnie niezachwiana przyjaźń i współpraca krajów demokracji ludowej i Związku Radzieckiego!
- 9 Braterskie pozdrowienia dla wielkiego narodu chińskiego walczącego zwycięsko o socjalistyczne uprzemysłowienie kraju, o podniesienie gospodarki narodowej i kultury, o dalszy rozwój i umocnienie swego ustroju ludowo - demokratycznego!
- 10 Niech żyje i rozkwita niewzruszona braterska przyjaźń i współpraca narodu radzieckiego i narodu chińskiego — potężny czynnik utrzymania pokoju i zapewnienia bezpieczeństwa narodów wszystkich krajów!
- 11 Braterskie pozdrowienia dla bohaterów narodu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, który obronił swą ziemię ojczyznę przed interwencjami i który walczy o odbudowę gospodarki narodowej, o pokój, o narodowe zjednoczenie Korei na zasadach demokratycznych!
- 12 Pozdrowienia dla demokratycznych sił Niemiec walczących przeciwko zbrodnictwu planu przekształcenia Niemiec zachodnich w ognisko trzeciej wojny światowej!
- 13 Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna — niezawodna ostoja walki o zjednoczenie, pokojowe, demokratyczne Niemcy, o utrzymanie i utrwalenie pokoju!
- 14 Pozdrowienia dla narodu japońskiego walczącego odważnie o niezawisłość narodową, o demokratyczny rozwój swej ojczyzny, przeciwko wskrzeszeniu militarystyki japońskiej i przekształceniu Japonii w bazę wojenną imperialistów na Dalekim Wschodzie!
- 15 Braterskie pozdrowienia dla narodów przeciwko kolonialnym i zależnym, walczących przeciwko uciśkowi imperialistycznemu o swą wolność i niezawisłość narodową!
- 16 Niech żyje przyjaźń narodów Anglii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego w ich walce o osłabienie napięcia w stosunkach międzynarodowych, o zapobieżenie wojnie i zapewnienie trwałego pokoju na całym świecie!
- 17 Niech żyje przyjaźń między narodami Związku Radzieckiego a narodami Francji i Włoch!

(Dokończenie na str. 2)

GŁOS
WYBRZEŻA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Nr 94 (2328) GDAŃSK, CZWARTEK 22 KWIETNIA 1954 R. CENA 20 GR

Huta miedzi
pod Legnicą
rozpoczyna
produkcję

WROCŁAW PAP. W budującej się hucie miedzi pod Legnicą dobiega końca uruchamianie działu elektrolizy, jednego z podstawowych działów produkcyjnych. Długie szeregi wianien wypiętych się już niebieskawym płynem — tj. elektrolitem. W wannach zanurza się na przemian grube płyty z tzw. miedzi anodowej, a więc z miedzi o znacznym procencie zanieczyszczenia i cienkie arkusze czystej blachy miedzianej. Prąd elektryczny o niskim napięciu, lecz o dużym natężeniu przenosi jedną po drugiej częstotliwość miedzi z grubych płyt i osadza je na arkuszach blachy miedzianej. Prąd za pośrednictwem elektrolitu przenosi jedynie czystą miedź — zanieczyszczenia odpadają na dno wanny. W wannach nieustannie krąży gorący elektrolit, nieprzerwanie płynie prąd elektryczny. Gdy proces zostaje zakończony, suwnica wyciąga ciężkie płyty czystej miedzi z wanny. Od pierwszych dni rozruchu urządzeń działu elektrolizy miedź katodowa odznacza się wysokim gatunkiem i minimalnymi ilościami zanieczyszczeń.

Prezes
Rady Ministrów
przyjął posła
Brazylii

WARSZAWA PAP. Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął w dniu 20 bm. posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Stanów Zjednoczonych Brazylii w Polsce p. Franka de Mendonca Moscoso.

Częściowa zmiana
systemu plac w kolejnictwie
oraz ustalenie niektórych
uprawnień i obowiązków kolejarzy

Uchwała Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej
i Rady Ministrów PRL

Transport kolejowy odgrywa doniosłą rolę w życiu naszego kraju. Jego sprawne funkcjonowanie jest niezbędne warunkiem wykonania zadań przez wszystkie gałęzie gospodarki narodowej i zaciśnięcia spójni ekonomicznej między miastem a wsią. Praca w kolejnictwie jest pracą odpowiedzialną i zaszczytną, toteż zobowiązuje każdego pracownika kolejowego do wzorowego spełniania obowiązków służbowych.

Kolejnictwo polskie w ciągu pierwszych czterech lat Planu Sześcioletniego osiągnęło znaczne sukcesy, wykonując z nadwyżką zadania przewozowe i polepszając podstawowe wskaźniki techniczne - ekonomiczne. Jednak w pracy kolei są jeszcze poważne braki, szczególnie w dziedzinie organizacji i dokładności w pracy, na co wpłynął w znacznym stopniu niedostateczny jeszcze poziom dyscypliny służbowej; szczególnie warunki pracy kolei wymagają od kolejarzy znacznie wyższej niż w innych dziedzinach gospodarki narodowej dyscypliny pracy.

Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia pracownikom kolejowym stałość zatrudnienia, zaspokajanie w coraz większym stopniu potrzeb bytowych i kulturalnych, sprzyjające przywileje w świadczeniach społecznych, możliwość podwyższania kwalifikacji zawodowych oraz osiągnięcia szerokiego awansu społecznego i zawodowego. W celu podkreślenia znaczenia i godności zawodu kolejarza, stworzenia niezbędnych warunków dla dalszego usprawnienia pracy kolei oraz polepszenia warunków bytu mas kolejarzów Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanawiają, co następuje:

I. Zmiany w systemie plac

1. Znieść w przedsiębiorstwie PKP sztywny, nieodzwierciedlający należycie kwalifikacji, system grup uposażenia zasadniczego i wprowadzić zasadę opłacania pracownika w zależności od zajmowanego stanowiska, od pomiarów na tym stanowisku odpowiedzialności służbowej i wykonywanych czynności.

Dotychczasowy system opłacania według grup upo-

sazenia nie stanowi dostatecznej zachęty do podnoszenia kwalifikacji zawodowych i w wielu wypadkach utrudnia właściwą gospodarkę kadrami.

2. Dla robotników w służbie drogowej, elektrotechnicznej i w warsztatach pomocniczych wprowadzić akordowy (a gdzie to niemożliwe — dniówkowy) system plac i w tym celu wprowadzić taryfikatory kwalifikacyjne, co sprzyjać będzie podnoszeniu kwalifikacji robotników i wzrostowi wydajności pracy.

3. Wprowadzić dalsze usprawnienia systemu plac na PKP oraz korektywy plac dla niektórych grup kolejarzy, a w szczególności:

- a) rozszerzyć działanie systemu akordowo-premowego na dalsze podstawowe węzły kolejowe;
- b) uprościć i ujednolicić system premiowy na stacjach;
- c) podwyższyć zarobki rezydentów wagonów, konduktorów, dróżników przejazdowych, zwrotniczych na torach trakcyjnych i pracowników kolei wąskotorowych.

II. Stopnie służbowe, umundurowanie, dodatek za wysługę lat

4. Wprowadzić dla podstawowych zawodów na PKP stopnie służbowe, nowe dystynkcje służbowe i dodatki za wysługę lat. Ustalić, że umundurowanie jest przydzielane kolejarzom bezpłatnie. Dla pracowników, którzy otrzymują stopnie służbowe, wprowadzić obowiązek noszenia umundurowania w służbie.

Wprowadzenie stopni i nowych dystynkcji służbowych ma podkreślić znaczenie podstawowych zawodów na PKP, w szczególności związanych bezpośrednio z ruchem pociągów. Wprowadzenie dla kolejarzy, posiadających stopnie służbowe, dodatku za wysługę lat, przyczyni się do zapewnienia stałości podstawowych kadr na PKP. Wprowadzenie tych uprawnień będzie poważnym czynnikiem umocnienia dyscypliny służbowej na kolei.

Ustalić zasadę, że staż dla obliczenia dodatku za wysługę lat zaczyna się od chwili objęcia pracy na PKP w Polsce Ludowej. Dodatek ten będzie wypłacany raz do roku w Dniu Kolejarza.

III. Zasady wyróżniania i odpowiedzialności kolejarzy

5. Ustalić nowe zasady wyróżniania i odpowiedzialności pracowników P. K. P.

Dotychczasowe przepisy w tej dziedzinie zawężyły uprawnienia zwierzchników służbowych do wyróżniania pracowników za dobrą pracę i karania dyscyplinarnego za niedbalstwo w pracy, naruszanie przepisów służbowych itd. Powodowało to przewlekły tryb załatwiania spraw, ograniczało stosowanie zasad jednolitego kierownictwa, która ma podstawowe znaczenie dla umocnienia dyscypliny pracy na P. K. P.

Nowe przepisy o wyróżnianiu i odpowiedzialności pracowników P. K. P. powinny:

- a) objąć wszystkich pracowników kolejowych;
- b) wprowadzić przyznawanie nagród i nakładanie kar dyscyplinarnych przez zwierzchników służbowych.

W związku z tym należy znieść komisje dyscyplinarne.

Transport wysokogatunkowej
radzieckiej rudy
przybył do Huty im. Lenina

KRAKÓW — NOWA HUTA PAP. W dniu 20 bm. na stację Huty im. Lenina przybył — z centralnego składowiska rudy w woj. stalinogrodzkim — w 21 wagonach pierwszy transport wysokogatunkowej rudy krzyworskiej. Ruda ta przetapiać się będzie w wielkim piecu nr 1. W niedługim czasie przewidywane są dalsze trans-

porti. Przed uruchomieniem wielkiego pieca nr 1 trzeba bowiem przygotować zapas rudy i innych materiałów wynoszący kilka tysięcy wagonów kolejowych.

Piec tunnelowy
dał pierwszą cegłę
szamotową

Na tablicach pomiarowych wielkiego pieca tunnelowego wydziału szamotowego wytwórni materiałów ogniotrwałych huty zapłonęły czerwone światła lamp kontrolnych. Pierwszy wypał skończony.

Z czeluści pieca wyjeżdża pierwszy wagonik wypalony cegły szamotowej. Cegła ta jest niezbędna do dalszej budowy kombinatu, a zwłaszcza czołowych pieców martenowskich i innych obiektów.

Montaż
olbrzymiej wadnicy
zakończony

O zakończeniu montażu olbrzymiej maszyny wsadowej, służącej do załadunku komór baterii koksoowniczej węglem — donieśli budowniczowie rejonu koksoowni Huty im. Lenina.

Maszyna ta została wykończona w ZSRR.

Załoga
„Wła 66”
wykonała
roczny plan

20 bm. załoga arkowskiego kutra „Wła 66” w składzie: sztyper A. Kroll, motorzysta B. Lisakowski, st. rybak J. Konkol i mł. rybak B. Struck — jako pierwsza wykonała już roczny plan połowów w 100,4 proc. Jednocześnie nowi mistrzowie wysokich połowów zrealizowali na 10 dni przed terminem swoje zobowiązania 1-majowe.

Ambasador
N. Michajłow
złożył wizytę
min. Skrzyszewskiemu

WARSZAWA PAP. W dniu 20 bm. nowomianowany ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce N. Michajłow złożył wizytę wstępną ministrowi spraw zagranicznych Stanisławowi Skrzyszewskiemu.

Z frontu wiosennej
kampanii siewnej
na str. 2

Nowy statek — baza rybołówstwa dalekomorskiego
s/s »Fryderyk Chopin«
wyszedł na łowiska Morza Północnego

„Fryderyk Chopin” wychodzi z portu gdyńskiego.

eksploatację statków-baz. W ciągu najbliższych 9 miesięcy zatrudnionych na „Chopinie” przeszło 200. ojców Januszków i Marylek będzie „wpadało” do domu tylko co kilka tygodni i to najwyżej na 2-3 dni. Tym gorętsze są słowa i pożegnalne uściski. Przerwywają je dźwięki marsza.

Minęła właśnie godzina 10. Po chwili na nabrzeżu ustawia się jedenastoosobowa delegacja załogi. Na czele dyr. Centralnego Zarządu Rybołówstwa Morskiego tow. Biliński, za nim kpt. Gebel, marynarze i robotnicy przeladunkowi pływającej bazy. Wśród tych ostatnich znajduje się przodujący w r. ub. na „Morskiej Woli” brygadzi- sta Machola.

Do mikrofona podchodzi Wiceminister żeglugi tow. Stolarek. W krótkich słowach kreśli on odpowiedzialne zadania, jakie przed załogą nowego statku-bazy w trosce o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących postawiła partia i rząd. S/s „Fryderyk Chopin” jest znacznie większy od znanego już w całej Polsce statku-bazy „Morska Wola” i z jego pomocą rybołówstwo dalekomorskie będzie mogło jeszcze lepiej realizować hasło: „Więcej ryby dla kraju”.

Następnie zabiera głos z-ca kier. Wydziału Morskiego KW tow. Bejger, życząc serdecznie załodze „Chopina” i rybakom dalekomorskim pełnej realizacji wytycznych II Zjazdu Partii, które zakładają

w latach 1954 i 1955 wzrost połowów ryb o 14 proc.

W imieniu załogi odpowiada robotnik przeladunkowy, sekretarz oddziałowej organizacji partyjnej tow. Marian Antczak. Zapewnia on, że marynarze i robotnicy pływającej bazy dołożą wszelkich starań, aby s/s „Fryderyk Chopin” jako drugi z kolei statek-baza rybołówstwa dalekomorskiego przyniósł ludziom pracy dalsze setki ton śledzia.

Na zakończenie uroczy-

stego pożegnania przewodniczący Zarz. Gł. Zw. Zaw. Pracowników Żeglugi tow. Pietrzak życzy uczestnikom pierwszej tegorocznej wyprawy przemysłowej na Morze Północne: „Pomyślnych wiatrów!”

Rozlegają się dźwięki „Międzynarodówki” i na chwilę wszyscy zastają w bezruchu. Basowy ryk syreny „Chopina” jest sygnałem do odboicia. Obdarowani kwiatami delegacji załogi szybko wymieniają ostatnie uściski z rodzinami.

Godzina 10.50. Holowniki „Borsuk” i „Tytan” odrywają „Chopina” od nabrzeża i powoli kierują go do ziołobu do wyjścia z basenu — na pełne morze. Tegoroczna bitwa o obfite „żniwa śledziowe” na Morzu Północnym — rozpoczęła!

T. W.
Na półdnie „Chopina” znajduje się także przedstawiciel „Głosu Wybrzeża”, red. R. Dobrzyński. Wystanowił naszej redakcji będzie informował czytelników o przebiegu połowów na Morzu Północnym.

Wiceminister Stolarek żegna się z kierownikiem wyprawy Janem Bilińskim i kpt. statku - bazy Andrzejem Gebelem oraz zastępcą kapitana Stanisławem Kasprakiem.

Fot. Z. Kosycars.

Konferencja rzeczoznawców
w sprawie rozszerzenia handlu
między krajami
Europy wschodniej i zachodniej

GENEWA PAP. 20 bm. rozpoczęła się w Genewie konferencja rzeczoznawców w sprawie rozszerzenia stosunków handlowych między krajami Europy wschodniej i zachodniej.

W pracach konferencji biorą udział eksperci 26 krajów europejskich: ZSRR, krajów demokracji ludowej, Niemiec, Republiki Demokratycznej, Niemiec zachodnich, Anglii, Francji i in. oraz Stanów Zjednoczonych. Jest to druga z kolei konferencja dla spraw handlu między Europą wschodnią i zachodnią zwołana z inicjatywy Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ. Pierwsza konferencja odbyła się w kwietniu 1953 roku w Genewie. Przyjęła ona — według opinii sekretarza Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ Myrdala i powszechnej opinii przedstawicieli państw należących do Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ — pozytywne wyniki.

Konferencja spowodowała, że zawarto wiele nowych układów handlowych i rozszerzono istniejące umowy między krajami Europy wschodniej i zachodniej.

Na IX sesji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ przedstawiciele wszystkich krajów europejskich przejawiali duże zainteresowanie

konferencją, która może przyczynić się do rozwoju stosunków handlowych między Europą wschodnią i zachodnią. Na wniosek sekretariatu Komisji Gospodarczej konferencja ma trwać około 2 tygodni. Rozpatrzone będzie sprawę rozwoju stosunków handlowych między krajami Europy wschodniej i zachodniej za okres od kwietnia 1953 roku do chwili obecnej. Rzeczoznawcy wymienią opinie co do asortymentu i jakości towarów, które ich kraje mogą dostarczać w ramach wymiany towarowej w 1954 i 1955 roku oraz rozpatrzą zagadnienie „struktury handlu” między krajami Europy wschodniej i zachodniej.

W czasie trwania konferencji odbędą się spotkania ekspertów różnych krajów.

St. Antczak
posłem PRL
w Islandii

WARSZAWA PAP. Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mianowała Stanisława Antczaka posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym PRL w Islandii z siedzibą w Oslo.

LENIN

wskazał ludzkości drogę do pokoju

Amerykańscy rzecznicy „polityki siły” nie od dziś i nie od wczoraj twierdzą, że leninowska teza o możliwości pokojowego współistnienia socjalizmu i kapitalizmu jest rzekomo nieaktualna. Propaganda USA nie żałowała i nie żałuje wysiłków, by nad Sekwaną, by nad Tybrem i nad Renem, gdzie ma ona możliwość działania, owo przekonanie o rzekomej nieuchronności wojny siało spustoszenie w umysłach, nie szczędzi sił, by poderwać wiarę w możliwość długotrwałego pokojowego współżycia państw o różnych, a nawet przeciwnych ustrojach społecznych.

Ta wrogość polityków imperialistycznych do wielkiej nauki Lenina, która otworzyła przed ludzkością perspektywę obrotu wszystkich stworzonych przez nią środków materialnych i duchowych dla dobra narodów, tłumaczy się ich strachem przed zwycięstwem idei pokoju, obawą przed utratą miliardów zysków, płynących z pożogi wojennej.

Wojny potrzebne są imperialistom, ale wojen nie chcą kraje socjalistyczne i nie chcą narody świata.

Leninowska nauka o pokojowym współistnieniu różnych systemów wynika z podstawowych założeń marksizmu-leninizmu. Wynika ona z leninowskiej nauki o tym, że w epoce imperializmu możliwe jest zwycięstwo socjalizmu w jednym lub kilku oddzielnie wziętych krajach. Nauka ta łączy się ściśle z leninowską tezą o nierównomierności rozwoju kapitalizmu w poszczególnych krajach w ostatnim jego stadium i tym samym o niejednolitym tempie dojrzewania w tych krajach przesłanek rewolucji.

Wynika stąd, że w dziejach ludzkości nieunikniony jest taki okres, w którym będą istniały obok siebie państwa kapitalistyczne i socjalistyczne.

Zgodnie z nauką marksizmu Lenin uczył, że zwycięstwo rewolucji socjalistycznej może nastąpić jedynie w wyniku dojrzewania sił rewolucyjnych wewnątrz każdego kraju i nie może być nikomu narzuconą siłą. Również z tej tezy wynika możliwość pokojowego współistnienia państw, w których zwyciężyła rewolucja socjalistyczna z państwami o starym ustroju.

Marksizm-leninizm uczy jednocześnie, że dla zbudowania socjalizmu potrzebny jest pokój. Wojna natomiast niszczy z sobą zniszczenia i ruiny, niszczy bazę materialną, która jest niezbędna dla zbudowania nowego społeczeństwa, do zbudowania socjalizmu. Polityka pokojowa krajów socjalistycznych wynika z samej istoty ich ustroju.

Nie na drodze wojen, które hamują rozwój ludzkości, lecz na drodze pokojowej rywalizacji socjalizmu i kapitalizmu winna być wykazana wyższość jednego systemu nad drugim — oto założenie leninowskiej tezy o możliwości pokojowego współistnienia dwóch systemów.

Wbrew dwóm rzecznikom agresji, szerzących psychozę wojny „pokojowa” polityka obywateli socjalistycznych państwa o leninowskiej zasadzie pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach toruje sobie zwycięską drogę.

„Jest siła większa, niż chcą, wola i decyzja każdego spośród wrogich rządów lub klas — mówi Lenin w 1922 roku. — Siła ta to powszechna światowa więź ekonomiczna, która zmusza je do wkroczenia na tę drogę utrzymywania z nami stosunków”.

Zgodnie z przewidywaniami Lenina życie zmusiło kraje kapitalistyczne do znormalizowania swych stosunków z Związkiem Radzieckim, zmusiło je do wkroczenia na drogę wymiany handlowej z krajem socjalistycznym, na drogę wymiany kulturalnej. Więcej. Doświadczenia koalicji antyhitlerowskiej z lat drugiej wojny światowej ucza,

że kraje imperialistyczne mogą nawet w dziedzinie politycznej i wojskowej współpracować ze Związkiem Radzieckim. Uczą, że różnice ustrojowe nie powinny być i nie są przeszkodą dla nawiązania wspólpracy w tak istotnej sprawie, jak pokój.

To, co było możliwe w latach wojny jest tym bardziej możliwe w latach pokoju. Niejednokrotnie dawał wyraz temu przekonaniu Józef Stalin, który we wrześniu 1946 r. zapytany przez korespondenta gazety „Sunday Times” czy w miarę dalszych postępów ZSRR na drodze do komunizmu możliwości pokojowej współpracy ze światem kapitalistycznym nie zmniejszą się odpowiedział: „Nie wątpię, że możliwości pokojowej współpracy nie tylko nie zmniejszą się, lecz mogą się nawet zwiększyć”.

Bieg wypadków wskazuje, że stopniowo, ale stale wiara setek milionów ludzi, wiara narodów w możliwość pokojowego współżycia państw o różnych systemach, wiara w możliwość pokojowej współpracy między nimi wzrasta.

Zwycięzca przekonanie, że nie chodzi o armaty, że nie bomby atomowe czy wodorowe rozstrzygną o wyższości tego czy innego ustroju, tego czy innego stylu życia, tej czy innej moralności. Zwycięzca przekonanie, że dwa systemy mogą i powinny pokojowo ze sobą współzawodzić, że w sprawie pokoju — jak to mówił tow. Molotow — nie powinno być dwóch obozów w Europie, jak i na świecie.

Zwarcie rękoma na Korei, ożywienie stosunków gospodarczych i kulturalnych pomiędzy krajami obu obozów, doświadczenie doświadczenia konferencji berlińskiej — obecnie genew-

skiej przyczyniło się do odprężenia sytuacji międzynarodowej. Setki milionów ludzi na świecie mają świadomość, że widmo wojny zostało oddalone. I dziś te setki milionów zdecydowane są nie szczędzić wysiłków, by raz na zawsze uwolnić się od tego upiora.

Mają one jasno wytyczoną drogę. Wytycza tę drogę polityka radziecka, wskazująca, że jedynie rokowania są metodą rozwiązywania sporów politycznych i międzynarodowych. Wytyczają ją historyczne propozycje radzieckie w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa narodowi europejskiemu. Propozycje te, będące twórczym wyrazem wierności leninowskim wskazaniom o możliwości pokojowego współistnienia krajów o różnych systemach polityczno-gospodarczych, zakładają współpracę wszystkich krajów europejskich niezależnie od ich ustroju.

Dziś, w 84 rocznicę urodzin Wielkiego Lenina, prawa, które odkrył, idee, które głosił, nauki, które pozostawił odnośnie pełnego triumfu, oświetlając ludzką drogę do wolności, postępu, pokoju.

Naród polski już przed 10 laty dokonał wyboru. Jest dumny ze swej roli jednego z pionierów, jednej z brzydg szturmowych, torujących ludzkości drogę do lepszej, sprawiedliwej, socjalistycznej przyszłości. Ale naród polski, podobnie jak naród radziecki, wierny wskazaniom Wielkiego Lenina, świadomy, że wojna to najstraszliwsza klęska, jaka spada na wszystkie narody, nie żałuje wysiłków, by idea pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach zwyciężyła.

Tadeusz Gumowski

Z frontu wiosennej kampanii siewnej

Warunki atmosferyczne, chociaż nie we wszystkich jeszcze rejonach Wybrzeża, poprawiają się z każdym dniem. Na terenie całego województwa trwa walka o przyspieszenie siewów wiosennych.

Ogółem w spółdzielniach produkcyjnych na Wybrzeżu zasiana dotychczas przeszło 7.100 ha zbóż jarych, a w gromadach indywidualnych ponad 19.300 ha.

W pow. elbląskim przyspieszają do sadzenia ziemniaków

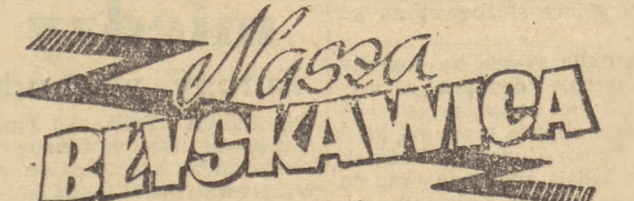
W gromadzie Suchacz siewy dobiegają końca. Wszyscy tujejsi chłopcy siew w tym roku ziarnem kwalifikowanym i zaprawionym.

Niektórzy z nich przystę-

pują już do sadzenia ziemniaków

Jeden tylko gospodarz, ob. Adam Wilkin, narzeka na pogodę i dotychczas nie wyruszył w pole.

Ob. Wilkin! Wasza gromada współzawodzi z gromadą Rubno Wielkie, która siewy już kończy. Dłaczego pozostajecie w tyle za swoimi sąsiadami i opóźnacie termin zakończenia siewów przez gromadę Suchacz?

Ob. ob. Firka, Hebel, Augustyn Mach i Józef Kustosz z gromady Gowino, gm. Wejherowo-Wieś, zobowiązali się w Cynie Pierwszomajowym zaslać 5,5 ha owsa siewem krzywym.

Bierzcie z nich przykład!

Soltyś gromady Wierchucino, pow. wejherowski, ob. Paweł Okuń dotychczas nie rozpoczął siewów, a z nim także gromada, Obywateli, soltyś! Dajcie zły przykład. Z siewami nie wolno już zwlekać ani chwili.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej w Dąbrowie, pow. malborski, dobrze przygotowali się do prac wiosennych i teraz sumiennie pracują w polu. Ale nie wszyscy. Znani są tu bumelanci, ob. Wacław Stolarczyk, ob. Hochot i ob. Chmielewicz, którzy lekceważą swe obowiązki przewidziane statutem.

Jak im nie wstyd?

Mysle i myślę co tu zrobić aby nasza spółdzielnia była najlepsza w powiecie...

Z sesji Rady Najwyższej ZSRR

Budżet ZSRR na 1954 r. odzwierciedla olbrzymi rozmach komunistycznego budownictwa G. M. Malenkowa przedstawi wniosek w sprawie składu nowego rządu

MOSKWA PAP. 21 bm. w Wielkim Pałacu Kremlo-wskim na wspólnym posiedzeniu Rady Związku i Rady Narodowości minister finansów ZSRR Zwieriew wygłosił referat o budżecie państwowym Związku Radzieckiego na rok 1954.

A. Zwieriew oświadczył, że rząd przedstawia Radzie Najwyższej ZSRR do zatwierdzenia budżet państwa na rok 1954 w wysokości 571,8 miliarda rubli po stronie wpływów i w wysokości 562,7 miliarda rubli po stronie wydatków.

Budżet tegoroczny — stwierdza minister Zwieriew — jest wyrazem prowadzonej przez partię komunistyczną i rząd radziecki polityki pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego, polityki dalszego rozwoju przemysłu ciężkiego i dokonania na tej podstawie wszechstronnego rozwoju rolnictwa oraz znacznego zwiększenia produkcji artykułów powszechnego użytku.

Minister Zwieriew omawia poszczególne działy budżetu państwowego. Na gospodarkę narodową przeznaczona jest w roku bieżącym 267,7 miliarda rubli, z tego 216,3 miliarda rubli z budżetu państwowego i 51,4 miliarda rubli z własnych funduszy organizacji gospodarczych.

Wzrost gospodarki narodowej będą od 1953. Procentowo zwiększone zostały nakłady inwestycyjne w przemyśle ciężkim, w przemyśle lekkim i paliwnym, w przemyśle budowlanym oraz w przemyśle materiałowym budowlanym. Na budowę fabryk produkujących artykuły żywnościowe i artykuły powszechnego użytku przeznaczona jest przeszło 14 miliardów rubli, czyli prawie dwukrotnie więcej niż w roku 1952. Produkcja artykułów powszechnego użytku osiągnie w roku bieżącym poziom przewidziany przez plan pięcioletni na rok 1953. Oznacza to, że plan pięcioletni w zakresie produkcji artykułów powszechnego użytku zostanie wykonany przedterminowo — w 1. i 2. kwartale.

Fundusze wydasygnowane na rozwój rolnictwa zostały zwiększone o 4,4 proc. Sumy, jakie państwo przeznacza na rozwój rolnictwa z samego budżetu i z innych źródeł, wyniosły 74,4 miliarda rubli.

W roku bieżącym na cele społeczne i kulturalne przeznaczona jest 141,3 miliarda rubli, czyli o blisko 16 proc. więcej niż w roku ubiegłym.

Realizując wielkie plany pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego, państwo radzieckie troszczy się o nieustannie o obronę kraju. Wydatki na obronę z budżetu państwowego wyniosły w roku 1954 100,3 miliarda rubli, czyli 17,8 proc. całości wydatków budżetowych.

Przedstawiony do zatwierdzenia Radzie Najwyższej ZSRR budżet państwowy ZSRR na 1954 r. — stwierdza w zakończeniu mowa — ma wielkie znaczenie dla gospodarki narodowej i przyczyni się do realizacji zadań budownictwa komunistycznego.

Po referacie ministra Zwieltewa podano do wiadomości oświadczenie przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa, stwierdzające, że zgodnie z Konstytucją ZSRR i w związku z tym, że Rada Najwyższa ZSRR ma rozpatrzyć sprawę utworzenia Rządu ZSRR, Rada Ministrów ZSRR uważa swe funkcje za zakończone i

Delegacja radziecka na konferencję genewską

MOSKWA PAP. Agencja TASS donosi, że w najbliższych dniach minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow uda się do Genewy na konferencję ministrów spraw zagranicznych zwolaną zgodnie z decyzją konferencji berlińskiej.

Wraz z ministrem W. M. Molotowem do Genewy udają się zastępcy ministra spraw zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko i W. W. Kuźniecowa, ambasador ZSRR w Chińskiej Republice Ludowej P. F. Judin, ambasador ZSRR w Stanach Zjednoczonych G. M. Zarubin, ambasador ZSRR we Francji S. A. Winogradow, ambasador ZSRR w Korespondencji Republiki Ludowej-Demokratycznej S. P. Suzdalew, członkowie Kolegium Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR N. T. Fiedorenko, A. A. Sołolew, I. F. Iljiczew, jak również A. A. Ławrinczew, K. W. Nowikow oraz inni doradcy i rzeczoznawcy.

składa swe pełnomocnictwa na ręce Rady Najwyższej.

W sprawie tej zabral głos deputowany A. Kiriczenko, który oświadczył, że Rząd Związku Socjalistycznych Republiki Radzieckich zapewnił pomyślnie kierownictwo kraju. Mówca zgłosił wniosek, aby zaaprobowano działalność Rady Ministrów ZSRR i w dowód całkowitego i niepodważalnego zaufania powierzone G. M. Malenkowowi przedstawienie Radzie Najwyższej propozycji w sprawie nowego składu rządu.

Deputowani do Rady Związku i Rady Narodowości Rady Najwyższej ZSRR jednomyślnie podejmują uchwałę aprobaty działalności Rady Ministrów ZSRR i powierzają Przewodniczącemu Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowowi przedstawienie Radzie Najwyższej ZSRR wniosku w sprawie składu Rządu ZSRR.

Hasła KC KPZR (Dokończenie ze str. 1)

13 Niech żyje polityka zagraniczna Związku Radzieckiego — niezlomna polityka utrzymania i utrwalenia pokoju, polityka walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętaniu nowej wojny, walki o nawiązanie normalnych stosunków i współpracy gospodarczej między wszystkimi krajami!

14 Zdobycie Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej! Wytrwale podnoscie poziom swej wiedzy wojskowej i politycznej, doskonalcie swój kunszt bojowy, opanowujcie nowy sprzęt techniczny i nową broń!

Niech żyje i wzmacniają się okryte chwałą zwycięstw Radzieckie Siły Zbrojne stojące na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny!

15 Ludzie pracy Związku Radzieckiego! Zewrzyjmy jeszcze bardziej szereg wokół partii komunistycznej i rządu radzieckiego, mobilizujmy nasze siły i energię tworząc w imię wielkiego dzieła zbudowania społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju!

Niech żyje niewzruszona jedność partii, rządu i narodu!

16 Niech żyje nierozdzielny sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kołchozowego — niewzruszona podstawa ustroju radzieckiego!

17 Niech żyje braterska przyjaźń między narodami naszego kraju — źródło siły i potęgi wielonarodowego państwa socjalistycznego!

18 Ludzie pracy Związku Radzieckiego! Walczcie o wcielenie w życie polityki partii i rządu, zmierzającej do dalszego umocnienia potęgi państwa radzieckiego i bezpieczeństwa naszej ojczyzny, do dalszego pożądanego rozwoju ekonomiki i kultury, nieustannego podnoszenia dobrobytu narodu!

W następnych hasłach KC KPZR wzywa masę pracującą Związku Radzieckiego do walki o nowe sukcesy w socjalistycznym budownictwie i w wykonaniu i przekroczeniu planu pięcioletniego.

Hasła wzywają robotników, inżynierów i techników przemysłu węglowego, naftowego, energetycznego, hutniczego, przemysłu budowy maszyn, przemysłu chemicznego oraz innych gałęzi przemysłu do dalszego zwiększania produkcji i polepszenia jakości wyrobów.

Hasła KC KPZR zwracają się do pracowników rolnictwa wzywając ich do walki o dalszy potężny rozwój wszystkich działów rolnictwa socjalistycznego, o podniesienie wszystkich kołchozów do poziomu kołchozów produkujących, do zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych, do walki o rozszerzenie obszaru zasiewów oraz o uzyskanie wysokich plonów roślin zbożowych, do dalszego intensywnego rozwijania hodowli zwierząt.

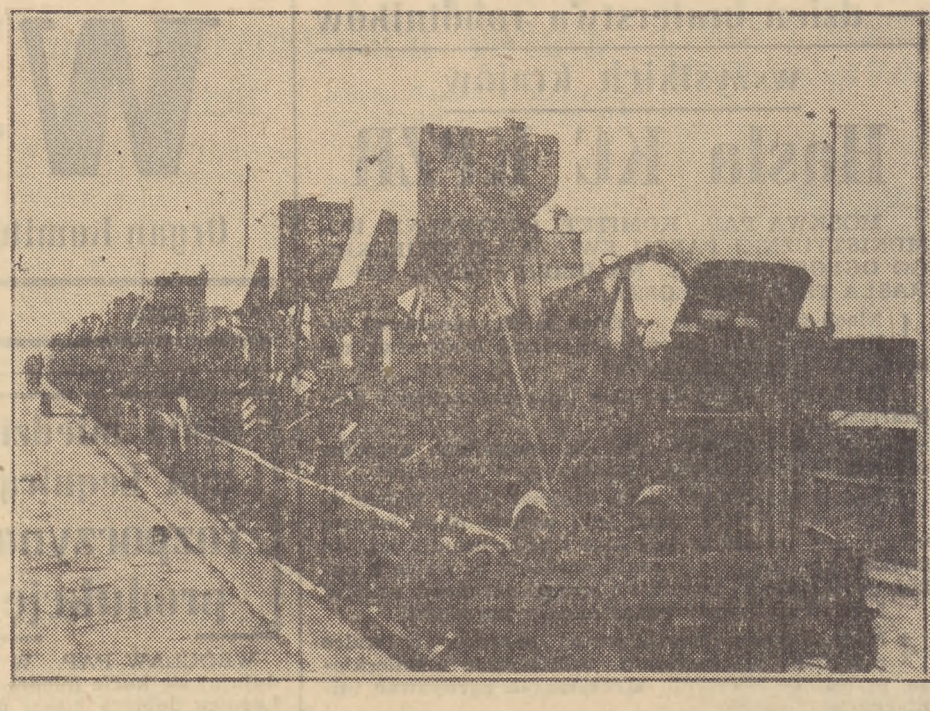
Pracowników handlu państwowego i spółdzielczego hasła wzywają do zapewnienia pełnego zaopatrzenia ludu pracy w niezbędne towary.

KC KPZR wzywa pracowników instytucji radzieckich do nieustannego doskonalenia pracy aparatu państwowego.

W następnych hasłach KC KPZR wzywa pracowników nauki i techniki do dalszego rozwijania nauki i techniki radzieckiej, pracowników literatury i sztuki — do podniesienia poziomu ideowego i artystycznego ich twórczości.

KC KPZR zwraca się do

Braterska pomoc

Niech umacnia się przyjaźń radziecko-polska Artykuł na łamach „Prawdy”

MOSKWA PAP. W ZWIĄZKU Z DZIEWIĄTĄ ROCZNICĄ PODPISANIA UKŁADU O PRZYJAŹNI, POMOCY WZAJEMNEJ I WSPÓŁPRACY POWOJENNEJ MIĘDZY ZWIĄZKIEM RADZIECKIM I POLSKĄ RZECZPOSPOLITĄ LUDOWĄ, DZIENNIK „PRAWDA” ZAMIESZCZA ARTYKUŁ REDAKCYJNY, W KTÓRYM STWIERDZA M. IN.:

W ramach umowy handlowej między Związkiem Radzieckim a Polską nadchodzą do kraju kombajny, które już w tym roku koszące zboże na polach PGR i spółdzielni produkcyjnych. Na zdjęciu: Transport kombajnów na stacji granicznej.

Układ radziecko-polski podpisany w okresie, gdy bohaterka Armii Radzieckiej, a wraz z nią Odrodzone Wojsko Polskie wyzwoliły odwiecznie polskie ziemie i utworowały umocnionemu przez tyranię hitlerowską narodowi drogę do swobodnego i niezależnego rozwoju pokojowego — dał wyraz niezłomnej gotowości narodów Związku Radzieckiego i Polski doprowadzenia do zwycięstwa słusznej walki przeciwko najzłotoczniejszemu i najbardziej szkodliwemu i zapewnienia wszelkich koniecznych warunków dla przyjaźnej współpracy powojennej między obu krajami.

Całą swą treścią zmierzającą do umocnienia i utrwalenia przyjaźni i ścisłej współpracy między Związkiem Radzieckim a Polską, do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów europejskich, do zapobieżenia nowej agresji. Odpowiada on żywotnym interesom zarówno narodu polskiego jak i narodów Związku Radzieckiego oraz narodów innych krajów europejskich. Na tym właśnie polega jego wielkie znaczenie międzynarodowe.

Cechą charakterystyczną układu radziecko-polskiego jest to, że w przeciwieństwie do układów między krajami kapitalistycznymi, układ ten nie ma oparcia na równoprawności ich sygnatariuszy, które dają przywileje państwom silniejszym — układ radziecko-polski opiera się na niewzruszonych leninowskich zasadach całkowitego równoprawienia wszystkich narodów, ich braterskiej współpracy i wszechstronnej pomocy wzajemnej.

Lata, które minęły od chwili podpisania układu radziecko-polskiego, dowiodły jego doniosłego znaczenia i walce o utrwalenie pokoju i

pracowników oświaty i służby zdrowia z apelem o dalsze podniesienie poziomu ich pracy.

Hasła wzywają radzieckie związki zawodowe, by szerzej rozwijały socjalistyczne współzawodnictwo o wykonanie i przekroczenie planów gospodarczych, by nieustannie troszczyły się o dalsze podnoszenie dobrobytu i kultury robotników i urzędników.

Kobiety radzieckie — głoszą dalej hasła — walczcie o nowe sukcesy pracy we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej, nauki i kultury, w szlachetnym dziele wychowania dzieci dla dobra i szczęścia narodu radzieckiego!

KC KPZR wzywa młodzież radziecką do aktywniejszego udziału w budownictwie państwowym, gospodarczym i kulturalnym, w całym życiu społecznym i politycznym, do wytrwałego i energicznego zdobywania wiedzy.

Końcowe hasła pierwszorzędowe KC KPZR brzmią:

Niech żyje wielki Związek Socjalistycznych Republiki Radzieckich, twierdzą przyjaźni i chwały na rodów naszego kraju, niewzruszona ostoja pokoju na całym świecie!

Niech żyje wielki naród radziecki — budowniczy komunizmu!

Niech żyje Komunistyczny Partia Związku Radzieckiego, wielka siła przewodnia i kierownicza narodu radzieckiego w walce o zbudowanie komunizmu!

Pod sztandarem Marksa-Engelsa - Lenina - Stalina, pod przewodem partii komunistycznej — napręd do zwycięstwa komunizmu!

KC KPZR zwraca się do

„Wypowiedź Nixona graniczy z szaleństwem”

Prasa amerykańska o zakusach USA na Indochiny

NOWY JORK PAP. Oświadczenie wiceprezydenta Nixona, który stwierdził, że Stany Zjednoczone gotowe są wysłać swe wojska do Indochin, jeżeli Francja za przestanie tam walki, wywołało niezadowolenie i zaniepokojenie nie tylko we Francji i Wielkiej Brytanii, lecz również w samych Stanach Zjednoczonych.

Większość amerykańskich komentarzy wyraża zastrzeżenia, a nawet wyraźną krytykę pod adresem Nixona. „New York Times” zamieszcza wypowiedzi szeregu wydawców poszczególnych dzienników amerykańskich na ten temat. Mc Cormick — wydawca „Chicago Tribune” stwierdził: „Wypowiedź Nixona graniczy z szaleństwem. Nie powinniśmy się angażować w Indochinach bez względu na to, co się zdarzy”.

Cannott — wydawca 28 dzienników amerykańskich wyraził nadzieję, że uda się uniknąć wysłania wojsk USA do Indochin oraz pod-

kreślił, że „unikanie” Stano-

Wobec Indochin, bybyby

gorsze niż wojna koreańska.

Na konferencji prasowej sekretarz stanu Dulles starał się złagodzić wrażenie, jakie wywołała wypowiedź Nixona. Agencja United Press stwierdza, że Dulles odpowiada na pytania dziennikarzy „dobierał starannie słowa”.

AMERYKAŃSKI „MOST POWIETRZNY” DO INDOCHIN

PARYŻ PAP. W środę oświadczone w kółkach urzędowych, że w drodze do Indochin znajduje się samoloty transportowe lotnictwa amerykańskiego. Mają one na pokładzie 1.000 francuskich spadochroniarzy, którzy wzmocnią obóz garnizonu Dien Bien Phu.

Jak podaje z Wiesbaden Agencja France Presse, kwatery główna lotnictwa amerykańskiego w Europie donosi, że od wtorku utworzony został „most powietrzny”, aby zapewnić transport wojsk Unii Francuskiej do Indochin. Użyto przy tym aparatów „Gloster” i samolotów C-124 — największych samolotów transportowych lotnictwa USA.

